

§ 2.

Af de i § 1 nævnte Beløb kan der anvendes:

	af Krigsministeren:	af Marineministeren:	§ Alt:
§ Finantsaaret 1882—83.	1,330,000 Kr.,	550,000 Kr.	1,880,000 Kr.
— 1883—84.	2,280,000 —	550,000 —	2,830,000 —
— 1884—85.	3,917,000 —	550,000 —	4,467,000 —
— 1885—86.	8,997,000 —	550,000 —	9,547,000 —
— 1886—87.	9,036,500 —	550,000 —	9,586,500 —
— 1887—88.	10,830,000 —	550,000 —	11,380,000 —
— 1888—89.	6,960,000 —	550,000 —	7,510,000 —
— 1889—90.	4,640,000 —	1,530,000 —	6,170,000 —
— 1890—91.	4,530,000 —	1,110,000 —	5,640,000 —
— 1891—92.	2,538,000 —	2,250,000 —	4,788,000 —
— 1892—93.	” —	1,395,000 —	1,395,000 —
— 1893—94.	” —	940,000 —	940,000 —

dog kunne de Beløb, der ikke ere blevne anvendte i det Finantsaar, for hvilket de ere bevilgede, anvendes i et eller flere af de følgende Finantsaar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fleere af de Rigsdagen forelagte Lovforslag, ved hvilke vort Forsvarssystem er søgt ordnet, se næst de i 1879 forelagte Forslag angaaende Hærens og Søværnets Ordning, have været ledsagede af Bemærkninger, i hvilke det udvikledes, hvor uheldigt vi vilde være stillede overfor et Angreb af en os baade tilførs og tillands overløgen Fjende. Det paavistes, at Hæren og Søværnet selv med en Ordning som den, der gennem forskellige Forslag tilsigtedes, neppe vilde kunne sikkre Landet udover en meget begrændset Tid, naar der ikke i Befæstninger gaves dem den Støtte, som endog det bedste levende Værn ikke kan undvære. Det betonedes særligt, hvor nødvendigt det maatte være at sikkre Sjælland, og paa Sjælland atter Kjøbenhavn, idet Sjælland og særlig Kjøbenhavn utvivlsomt vil være Maalet for ethvert alvorligt Angreb, der føres mod os over Havet, hvorimod et Angreb paa Halsøen eller Fyen neppe kan befrygtes uden i et enkelt Tilfælde.

Ved Lovene af 28de Mai og 25de Juli 1880 fandt endelig Spørgsmaalet om Værnens Ordning i Hovedsagen sin Løsning; men hermed gjordes kun et første, om end betydningsfuldt Skridt til Forsvarsvæsenets betryggende Ordning, og det er da naturligt, at Regjeringen nu gjenoptager de i sin Tid afbrudte Forhandlinger om Befæstningsagen og om Flaademateriellets Udvikling.

Det nærværende Lovforslag adskiller sig i en væsentlig Henseende fra de tidligere Lovforslag om ekstraordinære Bevillinger til Forsvarsvæsenets Fremme, som have været fremsatte i de ordentlige Rigsdagsamlinger 1872—73, 1874—75, 1875—76 samt i den overordentlige Rigsdagsamling 1876, idet man nu har optaget hele det Beløb, som er fornødent for at gennemføre det samlede Befæstningsystem og bringe Flaaden omtrent til den tilstræbte Størrelse, medens man tidligere kun har forlangt en Del af dette Beløb, og forøvrigt mere eller mindre be-